

Laatdienst: 1 maart 2009
Kapelkerk, Laat 80 Alkmaar
Voorganger: Jaqueline Breed
Serie: Bezieling
Thema: Worden als een kind
Tekst: Marcus 10: 13-17

Welkom in deze 3e viering rondom het thema bezieling.
Een meditatiedienst waarin we het kind in ons centraal willen stellen.
Worden als een kind is het thema.
Het is voor ons volwassenen een lastig gebeuren kind te worden,
daarom vragen we de Aanwezige in ons midden te zijn.
Met kinderlijke aandacht steken we als teken daarvoor de kaars aan.

Inleiding.

Worden als een kind.
Moet ik wel zo nodig op mijn leeftijd kind worden?
En hoe doe je dat als volwassen man/vrouw kind worden,
Wat is de winst ervan, wat koop je ervoor. Is het niet veel te kinderachtig?
Wij, volwassenen die alle zaakjes zo min of meer voor elkaar hebben, op orde en geregeld.
Welke beweging moeten we maken om kind te worden. Knap lastig.

Toch wil ik u mee nemen naar een ervaring die ik en met mij velen hebben gehad toen we zo'n beetje tussen de 7 tot 10 jaar oud waren. Je had net nieuwe schoenen gekregen, en van de schoenendoos, die over bleef nadat je je schoenen aan had getrokken, maakte je een kijkdoos van oude ansichtkaarten of zelf getekende poppetjes.
Mooi plakte de je poppetjes in een soort coulisselandschap in de schoenendoos.
Je maakte een gaatje in de voorkant. Daarna kwam het mooiste. Dan kwam het gekleurde vliegerpapier dat je over de schoenen doos heen plakte om hem af te sluiten.
De schoenendoos was klaar! En dan ... als je dan voor de eerste keer keek ...
Stelt u zich dat moment eens voor...

Prachtig.

Je keek in een prachtige exotische zonnige wereld.
De hele wereld in die schoenendoos werd omgetoverd door gekleurd vliegerpapier.
Daarna kwam de koopman in me los en ging ik voor 5 cent aan ander kinderen mijn toverdoos laten zien...

Even voelen hoe het is om weer kind te zijn, vol van aandacht, alle energie inzettend om kleine dingen te bereiken, dromen over grote mogelijkheden met gewone schoenendozen.

Waar ergens zijn we dat kind kwijtgeraakt? Zijn we het wel kwijtgeraakt?
Graag willen we u in deze dienst meenemen naar de aandacht voor het kind in ons,
naar onze bezieling.

Meditatie 1 maart 2009

“Wek mijn zachtheid weer... geef mij terug de ogen van een kind...”

Wat bezielt ons om te doen wat we doen? Wat drijft ons, wat maakt ons enthousiast? Een kind denkt daar niet over na... wij wel. Wat is dat toch? Het kind is gewoon zichzelf. Direct in contact met wat is. Ontvankelijk voor wat blij maakt of verdrietig. Alle energie inzettend om kleine dingen te bereiken, dromend over grote mogelijkheden. Los van de vraag naar nut of efficiëntie.

“Wek mijn zachtheid weer... geef mij terug de ogen van een kind...”

Kijken met de ogen van een kind...open, vol verwondering, onbevangen nog. Spelend. Rijk aan fantasie. Het ontdekt de wereld rondom en ziet alles nieuw...

Ik wil u meenemen, via een geleide fantasie, in de ontmoeting met een kind. Het is een vorm van meditatie waarin we niet zozeer ons denkend verstand, maar meer ons beeldend vermogen en onze creativiteit wat aan het woord willen laten. Het kan zijn dat er helemaal geen beelden bij u opkomen.... Als dat het geval is, dan is dat gewoon zo. Ook dat mag er zijn... Blijf dan de komende 10 minuten gewoon rustig luisteren, zou ik zeggen. Het zou op zich al fijn zijn als u gewoon een beetje ontspanning kunt vinden: doe daarom geen moeite om het allemaal te volgen; genieten van de stiltes tussen de woorden, dat is misschien al genoeg...

Kijken met de ogen van een kind...even voelen om weer kind te zijn, vol aandacht. Het ontdekt de wereld en ziet alles nieuw...

Stel je een kind voor: spontaan, open, blij, onbevangen... spelend. Hoe ziet het kind er uit? Hoe oud is het? Hoe is het gekleed? Heeft het een naam? In welke omgeving is het? Wat is hij of zij aan het doen?

Stel je voor: het kind ziet jou, en komt naar je toe. Hoe is dat voor je? Zegt het iets tegen je? Neem even de tijd...

Dan neemt het kind je bij de hand: “ik wil je iets laten zien. Ga je mee?” Je laat de drukte van de bewoonde wereld achter je. Het wordt steeds stiller om je heen.

Het kind trekt aan je hand en het wijst naar de bomen: “zie je dat?” Je kijkt. Je ziet knoppen in de takken die al voorzichtig uitlopen. Hier en daar zie je alweer jonge groene blaadjes... We wandelen en ontdekken steeds meer: een vogel hoog in een tak, hij begint te zingen. Neem de tijd om rustig rond te kijken...

Ruik de geuren, voel de grond onder je voeten, frisse wind langs je gezicht... Geleidelijk aan voelen we hoe de spanning uit ons hoofd en onze kaken oplost in een glimlach, onze schouders en armen bewegen soepeler en onze handen zijn open naar het mooie van de natuur. We ademen diep de zuivere, frisse voorjaarslucht in en voelen hoe er in onze borst steeds meer ruimte komt...

Het kind trekt weer aan je hand. Het wijst op een kring van mensen, even verderop. Ze staan dicht tegen elkaar aangedrukt, kijkend naar iemand in het midden. We lopen erheen. Ze laten ons niet door...*(vrij naar Marcus 10, 13-16)*:

Mensen proberen hun kinderen bij Jezus te brengen om ze door Hem te laten aanraken, maar zijn vrienden proberen dat te verhinderen.

Als Jezus dat ziet, zegt Hij: "Laat die kinderen bij me komen, houd ze niet tegen, want het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij."

Ineens hoor je je naam noemen: "breng dat kind eens hier..."
... en dan sta je daar, niet meer buiten de kring, maar in het midden.

De man die daar staat kijkt ons liefdevol aan: het is Jezus
Hij legt zijn handen zacht op je schouders...

Dan zegt Hij: "Ik verzeker jullie: wie als een kind openstaat voor het koninkrijk van God, zal er zeker binnengaan".

Hij neemt al de kinderen in zijn armen en zegent hen door hun de handen op te leggen...
Dan hoor je: "Ga maar, word volwassen en blijf kind"

Neuriën: "Wek mijn zachtheid..." Stilte...

Rond nu deze meditatie af, ieder op je eigen manier...
Beweeg wat op je stoel, doe weer de ogen open als je ze gesloten had....
kijk even rond en kom weer helemaal terug hier in de ruimte.....

Lezing: Marcus 10, 13-16

Zingen lied: "Kom in mij"